

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 20 | 15. OKTOBER 1930 | 79. AARGANG

NADVEREN OG DENS BETYDNING.

Tale holdt i København af Biskop John Wells.

—

Jeg føler, at dette er en højtidelig Anledning, og at det er et stort Privilegium for mig at være tilstede ved dette Nadvermøde. Selv om dette Møde maa holdes udenfor den sædvanlige Tid, fordi vi maa rejse allerede Kl. 5, er jeg forvisset om, at vi vil faa en god Stund. Jeg behøver ikke at sige, hvor glad jeg er over at være her, glad over at se ind i eders Ansigter, glad over at finde den samme gode Aand her, som man finder hjemme. Jeg har glædet mig over at møde de Hellige i de forskellige Lande, og jeg ser i eders Ansigter, at I besidder den samme Glædens, Haabets og Kærlighedens Aand. Disse Ting er karakteristiske for Jesu Kristi Kirke.

Jeg ønsker i al Korthed at tale lidt om Herrens Nadver. Nadvermødet er det mest betydningsfulde Møde, vi har. Vi afholder mange forskellige Møder, men dette Møde har Herren selv bestemt skal holdes og skulde derfor komme foran alle andre Møder. Hensigten med dette Møde er, at vi skal undervises i Evangeliet, og at vi i Højtidelighed skal mindes vor Frelsers Død og Lidelse og fornye vore Pagter med ham, saa vi kan have hans Aand hos os. Jeg haaber, at I vil ønske at nyde Nadveren hver Søndag, og at I altid vil betragte den som et Symbol paa hans Død og Lidelse. Kun ekstraordi-

nære Ting skulde hindre os i at gaa til Nadvermødet, og lad os huske, at vi, naar vi er tilstede paa et Nadvermøde, opfylder en Aabenbaring, som blev givet af Herren selv gennem Profeten Joseph Smith.

Den 7. August var Profeten Joseph Smith i Missouri, hvor de Hellige fra den østlige Del af de Forenede Stater kom sammen til Møde. Han gav de Hellige en Aabenbaring fuld af Betydning og Haab. Han aabnede denne Aabenbaring ved at sige: »Velsignede er de, som gaar til Zions Land«, og nævnte derefter en Række Velsignelser, som vilde følge. Han citerede fire eller fem af de ti Bud, omtalte Kærlighedens Princip og nævnte derefter en Sag, som angaar denne Dag. (Pagtens Bog 59: 12). I Slutningen af denne Aabenbaring siges der, at Herren er ikke vred paa nogen undtagen dem, der ikke holder hans Bud.

Lad mig fortælle eder lidt mere om en, hvis Liv og Historie jeg holder af at tale om. Aftenen før han blev korsfæstet, kom han sammen med sine Disciple. De højtideligholdt Paaskefesten, og da de havde spist Paaskelammet, samlede Mesteren sine Disciple om sig, og han tog det usyrede Brød, takkede, brød det, gav det til sine Disciple og sagde: »Tag dette og æd det. Dette er mit Legeme.« Kort før havde han endelig overbevist sine Disciple om, at han skulde blive korsfæstet. De var sorgfulde, men de kunde næppe fatte det. Fordi Mesteren sagde: »Dette er mit Legeme«, er der en stor Kirke, som lærer, at naar Brødet og Vinen bliver velsignet af Præsten, bliver disse Ting forvandlet til Kristi Legeme og Blod, og Hundredetusinder af Liv er blevet ofret paa Grund af denne Tro. Den forfærdelige Krig i Bohemia var et Resultat af denne Tro.

Vi som Sidste Dages Hellige tror, at Kristus besøgte Lamaniterne og Nephiterne paa det amerikanske Fastland. Han administrerede Nadveren til dem og sagde: »Æd dette Brød til Minde om mit Legeme, som blev givet for eder, og drik denne Vin til Minde om mit Blod, som blev udgydt for eder.« Dette var det Bud, som han gav sine Disciple paa det amerikanske Fastland.

Lad os gaa tilbage til Jerusalem. Da de havde nydt Brødet, tog han Vinen fra Paaskebordet — det var den almindelige Vin, Folket brugte, og ved Paaskemaaltidet maatte den bestaa af tre Dele Vin og en Del Vand — og sagde til dem: »Tag denne og drik den. Dette er det Nye Testamentes Kalk i mit Blod, saa ofte som I ihukommer mig.« Derefter talte

han til sine Disciple og opsendte saa den mest vidunderlige Bøn, der nogensinde er blevet opsendt. Han overgav sine Disciple til Faderens Omsorg, og efter at de havde sunget Lovsangen, gik han ud til Getsemane Have. Her bad han inderligt til Faderen og kæmpede med sig selv, indtil han havde vundet Sejr og var rede til at bringe det sidste store Offer. Han vidste nøjagtigt, hvad der vilde ske med ham. Han sagde en Gang til sine Disciple: »Større Kærlighed har ingen end denne, at han giver sit Liv for sine Venner.« Denne Kærlighed havde han for dig og mig. Den samme brændende Kærlighed har han i Dag, særlig til dem, som vil annamme hans Evangelium og leve efter hans Lærdomme. Naar I kommer hjem, læs 3. Nephi, 18: 20.

Ved dette hellige Møde paahviler der enhver af os en højtidelig Forpligtelse. Naar vi med bøjet Hoved nyder af Brødet, lad os erindre Herrens Nadvermaaltid og hans Lidelser for os, og naar vi nyder af Vinen, lad os love ham, at vi vil erindre ham, saa at vi maa have hans Aand hos os. Dette er, hvad Herren venter af os, naar vi deltager i Nadveren.

Jeg vil gerne se denne Gren vokse stor nok og hurtigt nok til at fylde det nye Mødehus i Løbet af et Aar. Evangeliets uvurderlige Gave er blevet skænket os. Vi skylder det til vor Herre og Mester. Lad os alle være Missionærer. Lad Evangeliets glade Budskab blive forkyndt til Menneskene. Det er paa denne Maade, vi kan vise vor Kærlighed til Evangeliet, til Gud og vore Medmennesker. Enhver Person i denne Gren skulde føle sig som en Missionær. Da jeg var en ung Mand, præsiderede jeg over en Gren som denne. Vi havde en staaende Regel: Ethvert Medlem skulde bringe en Fremmed eller en Ven med sig. Jeg mener ikke, at alle de, som kom, blev omvendte. Men de blev advarede, og der blev baaret Vidnesbyrd til dem, og mange sluttede sig til Kirken. Lad os ikke skjule vort Lys under en Skæppe, lad os ikke skjule det, lad det skinne for andre. Lad alle vide, at vi er Sidste Dages Hellige, og hvorfor? Vi skylder det til vor Mester. Vi skylder det til vore Venner. De skulde alle høre Evangeliet. Lad os arbejde, lad os prædike Evangeliet til andre. Der er en Aand tilstede ved disse Møder, som man ikke vil finde i andre Kirker.

Jeg er glad over, at Faderen har givet mig et Vidnesbyrd, glad over, at han har tilladt det at vokse, glad over, at jeg véd, at Gud lever. Jeg har ikke set ham, men jeg har en inderlig Forvisning i min Sjæl, at han lever. Jeg er glad,

fordi Evangeliets Budskab kom til mig gennem hans Søn Jesus Kristus. Jeg véd, han lever, at han er min Forløser, og jeg er glad, fordi jeg lever i de sidste Dage, da Evangeliet er blevet gengivet gennem Joseph Smith. Jeg bærer Vidnesbyrd for eder, at han er en sand Profet, ikke at han var, men at han fremdeles er det, at han fortsætter sin Mission i Aandernes Verden, hvor tallose Millioner af Mennesker venter paa at høre dette Budskab. Evangeliet er sandt. Jo mere man efterlever det, jo mere véd man, at dette er Tilfældet. Jo mindre en efterlever det, jo svagere er ens Vidnesbyrd. Nu, jeg beder eder: Hold fast ved Sandheden, studér, bed og forkynd Evangeliet.

Jeg er glad over at være tilstede her, taknemlig til Herren over, at jeg kan bære mit Vidnesbyrd for eder, og jeg nedbeder Herrens Velsignelse over eder i Jesu Kristi Navn. Amen.

DEN DANSKE MISSION.

AFLØSNING.

Ældste Ellis P. Christiansen, som har virket i den danske Mission i ca. 2½ Aar, er blevet hæderligt afløst fra dette sit Arbejde med Tilladelse til at rejse hjem. Han forlod København den 2. Oktober 1930 med S/S »Frederik VIII«. Vi ønsker ham en behagelig Hjemrejse.

BESKIKKELSE.

Søster Rachel S. Larsen er blevet beskikket til Præsidentinde over de kvindelige Organisationer i den danske Mission med Søstrene Della V. Andersen og Vera S. Stone som Raadgivere.

FORFLYTTELSER.

Ældsterne James C. Østergaard og F. Lynn Michelsen, som i det sidste halve Aar har virket paa Island, er vendt tilbage til Danmark. De har udført et meget godt Arbejde deroppe, har vundet mange Venner og udbredt Kendskabet til Jesu Kristi Evangelium, som nu i en lang Aarrække ikke har været forkyndt paa Island.

Ældste Østergaard vil indtil videre opholde sig i København for at besøge sine Slægtninge, inden han rejser hjem.

Ældste Michelsen er blevet beskikket til Esbjerg Distrikt.

Ældste Charles S. Petersen er blevet forflyttet fra Esbjerg til Aarhus Distrikt. Ældsterne Gerald Burr og Max E. Mitchell er blevet forflyttet fra Esbjerg til Aalborg Distrikt.

ESBJERG DISTRIKTS EFTERAARSKONFERENCE.

Efteraarskonferencen i Esbjerg Distrikt blev afholdt den 28. og 29. September og var meget vellykket. I Løbet af Søndag den 28. blev der afholdt tre Møder, som alle var meget godt besøgt. I det hele taget er disse Møder de bedst besøgte Møder, vor Kirke har afholdt i Esbjerg.

Paa Formiddagsmødet blev der opført et lille Stykke med evangelisk Indhold, og paa Mødet Kl. 2 udførte Grenens Bikubepiger en Demonstration af Bikubearbejdets Hensigt. Begge Dele blev meget godt udført.

Missionspræsident Holger M. Larsen var til Stede ved alle Møder. Ligeledes hans Hustru, som netop er ankommet fra Amerika. Begge talte opmuntrende og gav mange gode Raad.

Mandag Aften blev der afholdt et Grensmøde, hvor der blev foretaget en Del Forandringer i de forskellige Bestyrelser. Efter Mødet var der en meget vellykket Fest som Afslutning paa Konferencen.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

DEN NORSKE MISJON.

DØDSFALL I DRAMMENS GREN.

Søster Inga Sofie Larsen døde i sitt hjem i Drammen, Norge, den 16. september 1930. Hun blev født i Drammen den 21. august 1875. Begravelsen foregikk fra Bragernes gravkapell lørdag den 20. september under enestaaende stor deltagelse av slekt og venner. Misjonspresident Hyrum D. Jensen var tilstede. Likeledes den danske misjonspresident Holger M. Larsen. Sangkoret, hvorav den avdøde i 34 år hadde vært et virksomt medlem, var fremmøtt fulltallig. Efter en sang av koret blev der holdt bønn av brøder Niels Olsen. Søster Emma Lindkvist sang en solo, hvorefter misjonspresident Hyrum D. Jensen talte over Joh. Åbenbaring 14. kap. og omtalte avdødes store kjærlighet til evangeliet og hendes glede i å gjøre Herrens vilje.

Presidentens tale gjorde et dypt inntrykk på den store forsamling. Brøder Niels Olsen nedla en krans fra hendes tre

barn med takk for, hvad hun hadde vært for dem, og likeledes en krans fra hendes avdode manns soster og bror.

Forstanderen, Ingvald Johansen, nedla en krans fra Drammens gren med takk for hendes nidkjære arbeide i grenen, særlig i kvindeforeningen, som hun ved sin dod var presidentinde av. En av hendes arbeidskamerater nedla en krans med takk for godt samarbeide. Efter en sang av koret var der takksigelse av forstander Ingvald Johansen.

Avdode blev dopt den 12. august 1892 og hadde således vært medlem av kirken i 33 år.

Ingvald Johansen,
Forstander av Drammens gren.

DØDSFALL I OSLO GREN.

Soster Augusta Nilsen avgikk ved doden den 9. september og blev begravet paa Nordre Gravlund lordag den 13. september kl. 11 fm. Begravelsen var under ledelse av forstander Ray Engebretsen. Distriktspresident Parley C. Kaalstad talte ved den avdodes båre. Graven blev innviet av forstander Ray Engebretsen.

HØSTKONFERENSER I DEN NORSKE MISJON.

Haugesund.

Hostkonferensen i Haugesund gren av Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige blev åpnet søndag morgen den 24. august under presidium av president L. Birkeland og under ledelse av distriktspresident W. Bevan Anderson. En sondagsskolekonferense blev avholdt kl. 10½, en kvindeforeningskonferense kl. 2 og et aftenmøte kl. 7. Mandag aften blev der holdt en festlig sammenkomst for medlemmer og besokende venner.

President Andersen uttalte sin anerkjendelse av det glimrende samarbeide, som var vist av organisasjonene under utforelsen av programmene, og opmuntret de hellige til å arbeide for det høieste mål.

Stavanger.

Hostkonferensen i Stavanger gren av Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige blev åpnet lordag aften den 30. august kl. 8 under presidium av grenspresident Stephen Stockseth og under ledelse av distriktspresident W. Bevan Andersen og misjonspresident Hyrum D. Jensen.

Folgende moter blev avholdt: Ungdomsforeningens kon-

ferense lordag aften kl. 8, sondagsskolens konferense sondag morgen kl. 10, kvindeforeningens konferense kl. 2 og aftenmotet kl. 7. Av særlig interesse var de vidnesbyrd, der blev båret av president Marvin M. Bensen fra Bergens gren og distriktspresident W. Bevan Andersen samt misjonspresident Hyrum D. Jensens opmuntrende taler. Misjonspresidenten fremhevede særlig betydningen av å gennemfore den glimrende organisationsplan, som finnes i Kristi Kirke.

En vellykket fest blev avholdt mandag aften.

Moss.

Hostkonferensen i Moss gren blev avholdt søndag den 31. august kl. 6. Grensforstander Olaf B. Paulsen avgav en rapport over grenens tilstand. Eldstene Wilford Edman og Ronald Geertsen bar deres vidnesbyrd om evangeliets sannhed. Distriktspresident Parley C. Kaalstad talte om betydningen av et vidnesbyrd om evangeliet. Tilstede var 12.

Frederiksstad.

Frederiksstad gren avholdt høstkonferense sondag den 7. september. Sondagsskolen blev avholdt kl. 4. Et meget godt program blev utført av sondagsskolens medlemmer. Tilstede var 19.

Et aftenmote blev avholdt kl. 6. Vidnesbyrd angaaende sannheten av evangeliet blev båret av eldstene Lionel Hansen og Arthur J. Larsen. Amy Jakobsen gav en kort tale om Bibelen og dens betydning. Distriktspresident Parley C. Kaalstad talte om, at kunnskap var åbenbart til Joseph Smith i de siste dager. Der var 23 tilstede.

Oslo.

Oslo grens hostkonferense blev åpnet med en vellykket konsert fredag den 12. september. Sondag morgen kl. 8 blev søndagsskolens konferense avholdt under ledelse av skolens bestyrer, Valdemar Sørensen, og under presidium av forstander Ray Engebretsen.

Der blev avgitt rapport over skolens arbeide de siste 6 måneder, hvorefter et ypperlig program blev utført av skolens elever. Tilsist talte misjonspresident Hyrum D. Jensen og forstander Ray Engebretsen. Tilstede var 170.

Sondag aften kl. 7 blev der avholdt møte under ledelse av forstander Ray Engebretsen. Kirkens generalautoriteter samt

misjonens og grenens embedsmenn blev foreslått og enstemmig vedtatt til opholdelse i de helliges tro og bønner. Der blev ogsaa foretatt forskjellige forandringer blandt grenens embedsmenn. Broder Anton Evensen blev avløst fra sin stilling som forstanderens annen rådgiver, da hans arbeide ikke tillot ham å ha denne stilling lenger. I hans sted blev innsatt broder Valdemar Sørensen, som av den grunn blev avløst fra sin stilling som bestyrer av søndagsskolen. I denne stilling blev innsatt broder Paulus Edvartzen med Olaf Sønsteby og Anton Jensen som rådgivere.

Broder Ivar Simonsen, som skulde reise til Amerika, blev løst fra sitt arbeide som president for de unge menn, og i hans sted blev innsatt broder Henry Larsen med Hilmar Simonsen og Carl Andersen som rådgivere.

Broder Gustav Eriksen blev løst fra sitt arbeide som president av skrifteforeningen. I hans sted blev innsatt broder Theodor Pedersen med Alfred Johansen og Hildur Jensen som rådgivere.

Derefter var der taler av forstanderen samt Henrik P. Porsbøll, Ivar Simonsen, søster Kathinka Bisjord, distriktspresident Parley C. Kaalstad og misjonspresident Hyrum D. Jensen. Koret deltok med mange vakre sanger og bidrog på den måte til å kaste et festlig skjær over aftenen. Tilstede var 350.

Arendal.

Høstkonferensen i Arendals gren blev avholdt søndag den 21. september. Et eftermiddagsmøte blev avholdt kl. 12½. Medlemmene bar deres vidnesbyrd om evangeliets velsignelser. Tilstede var 11.

Aftenmøtet blev holdt kl. 6 i »Folkets Hus«. Et godt program blev utført, og vidnesbyrd angående evangeliets sannhet blev båret av elstene Golden D. Carlston og Carl F. Johansen. Distriktspresident Parley C. Kaalstad bar vidnesbyrd om evangeliets gjengivelse i disse de siste dager og om den guddommelige myndighet, som Jesu Kristi Kirke eier. Der var 94 tilstede.

Drammen.

Drammens gren avholdt høstkonferense søndag den 28. september. På søndagsskolen, som blev avholdt kl. 10½, blev der utført et meget godt program av søndagsskolens barn. Programmet gav en kort oversikt over de lekser, som var studert i det siste år. Søndagsskolens bestyrer, broder Carl Eriksen, takket lærerne og lærerindene for det gode arbeide, de hadde

utført gjennem det førløpne år, øg håpet på fortsatt fremgang.

Distriktspresident Parley C. Kaalstad talte kort over søndagsskolens betydning og øprindelse til søndagsskølen. Misjonspresident Hyrum D. Jensen talte inspirerende om de velsignelser, som følger av å delta i søndagsskolen. Tilstede var 30.

Søndag aften kl. 6 blev der avholdt møte. Grensførstander Ingvald Johansen gav en rappørt over grenens tilstand. Derefter var der taler av distriktspresident Parley C. Kaalstad øg misjonspresident Hyrum D. Jensen.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

EN HILSEN
TIL SØSKENDE I DEN DANSKE MISSION.

Jeg er meget lykkelig over at være kaldet til at arbejde i Danmark. Man maa beundre den Maade, hvorpaa det danske Følk paaskønner Evangeliet. Den Kendsgerning, at I er berettiget til at faa en smuk Kirkebygning som den, der før Tiden øpføres i København, er en meget stor Velsignelse før de Hellige i dette Land. Maatte vi være i Stand til at paaskønne denne Velsignelse øg fortsætte at tjene Herren.

I har et overmaade smukt Land, øg eders Gæstfrihed øg Høflighed er meget beundringsværdig. Mange af vore ledende Brødre i Kirken er af skandinavisk Herkømst, øg dette viser, at I var et af de første Følk, søm annammede Evangeliets Lys, og at I er blevet trøfaste.

Jeg bringer Hilsener fra de præsiderende Brodre hjemme, og jeg haaber, at jeg maa være i Stand til at tjene eder, medens jeg er her.

Eders Søster
Rachel S. Larsen.

HVAD SKAL JEG GØRE FOR AT BLIVE FRELST?*

For nogle Aar siden holdt Robert Ingersoll Foredrag i Chikago over Emnet: »Hvad skal jeg gøre for at blive frelst?« Ved Udgangsdøren til det Teater, hvor Foredraget blev holdt, stod der nogle Medlemmer fra det Kristelige Ungdomsforbund og delte Kort ud, hvorpaa Ingersolls Tekst stod trykt som Overskrift, og lige nedenunder stod der skrevet: »Tro paa den Herre Jesus, og du skal blive frelst.« (Ap. G. 16: 31.)

Dette Skriftsted er et Brudstykke af Samtalen mellem Fangevogteren og Paulus. Fangevogteren blev meget forfærdet, da han vaagnede og fandt, at Fængslets Døre var aabne, og at Fangerne var lige ved at undslippe. Skælvende kom han ind til Paulus og spurgte: »Hvad skal jeg gøre for at blive frelst?« Apostelen svarede: »Tro paa den Herre Jesus, og du skal blive frelst.« Dette Svar bliver som Regel fortolket saaledes, at alt, man behøver at gøre for at blive frelst, er at tro paa den Herre Jesus. Men dette er fejlagtigt. Paulus forsøgte ikke at give Fangevogteren den Opfattelse, at han kunde blive frelst ved Tro alene. Det fremgaar nemlig af følgende Vers, at han døbte Fangevogteren den samme Nat. (Ap. G. 16: 33.)

En syg Mand spurgte Lægen: »Hvad skal jeg gøre for at blive rask?« Lægen svarede: »De maa spise sund Føde, saa vil De blive rask.« Manden gik hjem og tænkte: »Alt det, jeg behøver at gøre, er at spise sund Føde.« Han begyndte at spise den sundeste Føde, men forsømte de mest nødvendige Sundhedsregler. Han undlod at sørge for den nødvendige Motion og Søvn, og Resultatet var selvfølgelig, at han ikke blev helbredet.

Denne syge Mad gav Doktorens Recept en fejlagtig Udlægning. Doktoren havde ikke ment, at det eneste, han havde at gøre, var at spise sund Føde. Men han havde villet sige ham, at den vigtigste Sundhedsregel var at nyde sund Føde.

Paulus mente ikke at sige til ham, at det eneste, han havde

* Lektie for Præstedømmets første Møde i November.

at gøre, var at tro. Men han vilde sige, at Tro paa Jesus Kristus var det første store Princip for Frelse.

Den herskende fejlagtige Opfattelse om, at Tro alene vil frelse, kommer af, at man ikke forstaar, hvad Tro paa Jesus Kristus virkelig vil sige. At tro paa Kristus vil sige at tro, at han er Guds Søn, Livets store Prins, Menneskehedens store, fuldkomne Lærer. Dersom en Person virkelig tror paa Jesus Kristus, vil han følge ham. Han vil adlyde Guds Søns Lærdomme, og saaledes vil han opnaa Frelse.

En Gang kom en rig, ung Mand til Jesus og spurgte: »Hvad skal jeg gøre for at arve det evige Liv?« Denne unge Mands Spørgsmaal var omtrent det samme som Fangevogterens. Men det var rettet til en, som var højere end Paulus. Mesteren sagde til denne unge Mand: »Alt, hvad du behøver at gøre, er at tro paa mig.« Hvad sagde han? De kan finde hans Svar i Mark. 10: 19—21.

Mærk særligt disse Ord: »Kom, tag dit Kors op og følg mig.« Her er i faa Ord det mest udfyldende Svar paa Spørgsmaalet: »Hvad skal jeg gøre for at blive frelst?« Hvad betyder det at følge Jesus Kristus? Det betyder at anerkende hans Lærdomme som guddommelige, at adlyde dem og at leve, som han levede.

Bibelen nævner flere Ting, som kan frelse os, men den nævner ikke i en enkelt Sætning alle de Ting, som tilsammen danner Midlet til Menneskets Frelse. Slaa op følgende Skriftsteder og nævn de Ting, som der omtales som Midler til Frelse: Ap. G. 16: 31; Ef. 2: 8; Mark. 16: 16.

Dette Spørgsmaal: »Hvad skal jeg gøre for at blive frelst?« er blevet stillet flere Gange i det Nye Testamente. Nævn nogle Eksempler og fortæl Svarene i de forskellige Tilfælde.

HVAD SKAL JEG GØRE FOR AT BLIVE FRELST? (Fortsættelse.)*

Den Opfattelse, at Frelse kun kan opnaas af dem, som forsøger at følge Jesus Kristus, er i fuld Overensstemmelse med Bibelens Lærdomme.

Men hvilke specielle Ting maa et Menneske gøre for at blive frelst? Det mest fuldkomne Svar paa dette Spørgsmaal findes i Peters Svar til dem, som spurgte ham, hvad de skulde

(Fortsættes.)

* Lektie for Præstedømmets andet Møde i November.

REDAKTIONELT

15. Oktober.

DEN HELLIGE NADVER.

Som Sidste Dages Hellige ventes der af os, at vi skal komme ofte sammen til Møder baade om Søndagen og igennem Ugen. Undertiden kan de Hellige synes, at det er for meget forlangt, at de skal komme til alle disse Møder. Jeg vilde gerne henlede eders Opmærksomhed paa det mest betydningsfulde Møde, vi har i vor Kirke, nemlig det Nadvermøde, som afholdes Søndag Aften. For en Tid siden fik vi i de forskellige europæiske Missioner Opfordring til at administrere Nadveren hver Søndag Aften paa vort offentlige Møde i Lighed med, hvad vi gør hjemme. Nogle af de Hellige har protesteret mod dette med den Begrundelse, at de Fremmede, som besøger vore Møder fra Tid til anden, ikke forstaar Nadverens Betydning og undertiden bliver krænket, dersom de bliver nægtet at deltage i Nadveren. Den, der leder Mødet, bør sige, før Nadveren bliver uddelt: »Den hellige Nadver vil nu blive uddelt til Kirkens Medlemmer.«

Dersom denne Oplysning er givet, og en af de Fremmede alligevel ønsker at deltage i Nadveren, bør der intet siges, og der er ingen Skade sket. Nu Brødre, lad os glemme de gamle Traditioner. Lad os ikke tænke, at en Ting ikke kan udføres, fordi den ikke han været udført paa den samme Maade før. Naar vi modtager Instruktionerne fra dem, som præsiderer øver os, og som vi opholder i vor Tro og vore Bønner, lad os saa forsøge at efterfølge disse Instruktioner, saa vil Herren velsigne os.

H. M. L.

(Fortsat fra Side 475.)

gøre, paa Pinsefestens Dag. Ved denne betydningsfulde Lejlighed havde Peter holdt en meget inspireret Tale om Guds Søns guddommelige Mission. Hans inspirerede Ord havde rørt ved Tilhørernes Hjerter. De troede dette Vidnesbyrd, og i deres Oprigtighed spurgte de, hvad de skulde gøre. Denne Gang var dette Spørgsmaal stillet af en Menneskemængde, som var bekymret for deres Sjæles Frelse. Spørgsmaalet var rettet til den guddommelige inspirerede Peter, Apostlenes Leder. Der var ingen Mand til Stede, der var bedre egnet til

at give et rigtigt Svar, end Peter var. Hvilket Svar gav han? De kan finde dette Svar i Ap. G. 2: 38.

Denne Beretning om Folket paa Pinsefestens Dag giver os det Indtryk, at der er fire store Principper for Frelse. Det første af disse Principper, Tro, paavirkede Mængden til at stille det betydningsfulde Spørgsmaal: »Hvad skal vi gøre?« De andre tre, Omvendelse, Daab og den Helligaands Gave, blev specielt nævnt af Apostelen Peter som nødvendige til Frelse.

Disse fire store, grundlæggende Principper for Frelse blev forkyndt af Grundlæggeren af den kristne Religion. Vor Herre sagde udtrykkeligt: »Den, som tror paa Sønnen, har evigt Liv.« (Joh. 3: 36.) Han forkyndte Omvendelse. Læs Mark. 1: 14—15. Han forkyndte Daab. Læs Mark. 16: 16. Og han forkyndte ogsaa Nødvendigheden af at modtage den Helligaand. Læs Joh. 16: 7.

Disse frelsende Principper er vidunderlig enkle og skønne, naar man forstaar dem rigtig. Ved levende Tro paa Kristus lærer vi Sandheden at kende. Ved oprigtig Omvendelse vender vi om fra Vildfarelse til Sandhed. Igennem Daabens Ordinance gør vi en Pagt med vor Herre om, at vi vil modtage og efterleve Sandheden. Ved Haandspaalæggelse modtager vi den Helligaands Gave, som giver os Kraft fra det Høje til at efterleve Sandheden. Ved Guds Styrke og Kraft, som bliver lagt til vor Styrke, bliver vi i Stand til at efterleve Sandheden. Og ved trofast at efterleve Sandheden indtil Enden, skal vi arve det evige Liv.

OVERSIGT OVER SIDSTE AARS LEKTIER.*

Som en Afslutning paa disse Lektier diskuter følgende Spørgsmaal:

1. Er Gud en Person? Bevis Deres Paastand med Skriftsteder fra Bibelen.
2. Er Jesus Kristus en Person? Bevis det. Er han Guds Søn? Hvorledes kan vi vide det? Hvilken Betydning har han for os?
3. Hvem er den Helligaand? Hvoraf bestaar Guddommen? Hvad er den indre Forbindelse mellem disse tre nævnte Personer?

* Lektie for Præstedømmets tredie Møde i November.

4. Hvorledes fik Menneskene Kundskab om Gud? Hvorledes gik denne Kundskab tabt? Hvorledes kom den atter i Menneskenes Besiddelse?
5. Hvad er Guds Ord?
6. Findes alt Guds Ord i Bibelen?
7. Hvorledes er Guds Ord kommet til Menneskene?
8. Hvorfor er Kundskab om Gud nodvendig? Hvem faar denne Kundskab?
9. Hvad er Mennesket? Hvad er Menneskets Aand? Hvad er Menneskets Bestemmelse?
10. Er der mere end een Maade at blive frelst paa?
11. Er en Frelser nodvendig?
12. Nævn de fire forste Principper og forklar Nødvendigheden af hvert enkelt.

TIDERNES FYLDES HUSHOLDNING.*

I. Nogle Profetier angaende Bogen, som skal komme frem.

1. »Sandhed skal vokse op af Jorden« — saaledes skrev den inspirerede Salmedigter for mere end 2500 Aar siden. (Salme 85: 12.)

2. Profeten Esekiel fik Befaling til at profetere om en Bog, som skulde udfylde Bibelen. (Esekiel 37: 15—21.) Langt, langt tilbage i Tiden erklærede Herren til den Seer, som blev solgt i Ægypten, at Juda og Josef skulde have særskilte Optegnelser, som hver især skulde bekræfte den andens Sandhed, »for at tilintetgore falske Lærdomme og afskaffe Splid samt oprette Fred iblandt dine Lænders Frugt«. (2. Nephi 3: 12.)

3. Gud viste Bogen til Nephi, for den blev skrevet. (1. Nephi 13: 38—40.)

II. Bogen af Guld.

»Guldbibelen« — dette Øgenavn, som blev givet Mormons Bog — indebærer mere, end Spotterne nogensinde har dromt om. Bogen er i dobbelt Forstand af Guld.

1. *Den blev indgraveret paa Metalplader, som havde Udseende af Guld.* (De 8 Vidners Vidnesbyrd — Mormons Bog.) Det er en Forkortelse fra Plader af Messing, af Malm og af Guld. Pladerne var ikke af rent Guld, Nephis Plader var Malm, og Mormon omtaler ogsaa Malm som det Metal, hvor-

* Lektie for Kvindeforeningens første Møde i November.

paa hans Skrivelser var indgraveret. (1. Nephi 19: 1, Mormon 8: 5, Mosiah 28: 11.)

2. *Indholdet er gyldne Sandheder, evige, dyrebare Sandheder.* (Jacob 1: 2.) Det nye Skrift var virkelig en Bibel — en Bog, som bestod af 15 Boger. Optegnelserne indeholdt Beretninger om tre mindre evangeliske Husholdninger, den jareditiske, nephitiske og messianske Husholdning paa det amerikanske Fastland, og Historien om to Civilisationer, Nephiterne og Jarediterne, i det udvalgte Land Amerika. Disse Optegnelser havde slumret i Jorden i mere end 20 Aarhundreder og skulde nu komme frem som et nyt Vidne for Gud og bringe Lys til Menneskeheden. (Se Pagtens Bog 3: 16—20.)

III. Budbæreren, som bragte Bogen frem til Jorden i de sidste Dage.

1. *Hvem var han:* Han var den sidste, der tog Vare paa Optegnelserne, og i det 421. Aar efter Kristus skrev han Bogens Afslutningskaptel, som paa Grund af det Løfte, det giver til Læseren, virkeligt er et Forord til Bogen, en Vejleder for den, som skal studere Bogen. Skont han levede paa Jorden længe efter Kristi Opstandelse, var han efter al Sandsynlighed et opstandent Væsen, da han kom til Joseph Smith. (Pagtens Bog 129.)

2. *Hans specielle Mission:* Hans specielle Mission var at berede Joseph Smith til at modtage Pladerne og overlevere dem til Seeren sammen med Urim og Thummim og Brystpladen og hjælpe til at beskytte dem, samt atter tage dem i sin Varetægt, efter at Oversættelsen var fuldfort.

3. *Hans glimrende Udførelse af denne Mission.* Moroni var et Sendebud fra Herren. Hvad han gjorde, var mere end vidunderligt. Det var et Mirakel. Hans Undervisningsmetode præger ham som den store Pædagog. Han gav sine Instruktioner, da Interessen var paa det stærkeste. Han repeterede. Fire Gange gentog han den forste Lektie. Han opmuntrede. Han advarede. Han stillede ham paa en Række Prøver. Han belonnede og straffede. Hans Fordringer var saadanne, at de kunde udvikle Karakteren. Joseph skulde ikke en Gang tænke paa at omgore Pladerne i Penge. Han skulde ikke vise dem til nogen uden Tilladelse, men han skulde beskytte dem og oversætte dem og udgive dem i Bogform.

Hans Mission bliver erindret af de Hellige. Der er faa Sange, der synges oftere af de Sidste Dages Hellige end den,

som begynder med Ordene: »Fra Himlens høje Hvælv en hellig Engel fo'r.« Og paa Taarnet af det store Tempel i Salt Lake City staar en stor Guld-Figur, der blæser i en Trompet, og naar den Fremmede spørger, hvem det skal forestille, faar han til Svar: »Engelen Moroni.«

Spørgsmaal.

1. Citer den Profeti, som De synes mest tydeligt henviser til Mormons Bogs Fremkomst.
2. Hvorfor bør det sidste Kapitel af Mormons Bog læses, før man begynder at studere den?
3. Hvorfor kan man sige, at Engelen Moroni var en stor Lærer?
4. Hvilken lang Tavshed blev brudt ved Engelen Moronis Mission?
5. Hvad betegner den Trompet, der blev blæst af Engelen Moroni?
6. Hvem skulde disse Trompetlyde opvække?

VISDOMSORDET.*

I Visdomsordet fortælles der os, at »alle sunde Urter har Gud beskikket til Menneskets Brug, Natur og Legemsbeskaffenhed; . . . . Ja ogsaa Kødet af Dyr og Luftens Fugle har jeg, Herren, bestemt for Mennesket at bruge med Taksigelse; desuagtet skulde de nydes sparsomt, og det er mig velbehageligt, at de ikkun skulde nydes i Vinterens og Kuldens Tid eller i Hungersnod.«

Det ses her klart, at den menneskelige Kost skulde indeholde alle Sorter god Føde. Vi har netop læst, hvad der blev fortalt en Profet angaaende dette for 100 Aar siden. En engelsk Professor, V. H. Mottram, siger: »Dersom Deres Kost indeholder Kød, Fisk, Mælk, Ost, friske Grøntsager, Salat og Frugt hele Aaret rundt, saa er den saa god, som moderne Videnskab kan frembringe den. Og det var denne samme Videnskabsmand, som i en af de tidligere Lektier viste, at Kød kun skulde nydes meget sparsomt.

Der er ogsaa andre Ting, der kan siges til Fordel for de saakaldte »naturlige Fødemidler«. Stort set kan Føden inddeles i de Fødemidler, som giver syreholdige Rester, og de, som med et kemisk Navn kaldes »basiske«. De første øger

* Lektie for Kvindeforeningens andet Møde i November.

Nyrernes Arbejde, de sidste formindsker det. Til de forste horer alle Kornarter og alle Fodemidler fra Dyreriget, undtagen Mælk. Til de sidste horer alle Grontsager, særligt Bonner, Spinat, Rodbeder, Gulerødder og Pastinakker. Ligeledes er det forst og fremmest Grontsager, som skaffer de rigtige Salte tilveje.

Der bliver saa eet Sporgsmaal tilbage for den omsorgsfulde Husmoder. Optager vi i os alle de Salte, som Grontsagerne indeholder? Ja, det gor vi muligvis, dersom vi spiser dem raa eller som Salat, men absolut ikke, dersom vi koger dem i en Mængde Vand og slaar Vandet bort. Grontsager skal koges i ganske lidt Vand, saaledes at de værdifulde Stoffer ikke gaar tabt. Og det Vand, hvori Grontsagerne er kogt, skulde altid benyttes til Supper eller Saucer.

Fodens Pris. Der har været sagt meget angaaende de forskellige Fodemidlers Variation og Værdi, men kun lidt har været sagt om deres Pris. Man kunde synes, at der, hvor Pengemidlerne er saa smaa, at hver eneste Øre maa tælles, skulde man forst og fremmest kobe billige Fodemidler — de, som kan »fylde op«. Hertil kan siges, at det er mere nodvendigt og storre Økonomi at vide at anvende disse smaa Midler saaledes, at man kan faa den mest værdifulde Fode for det mindst mulige Belob.

I mange Familier bestaar Foden hovedsageligt af Brod. Men naar alle de mest værdifulde Stoffer er fjernet, er Brod et meget utilstrækkeligt Fodemiddel. Det bedste Brod er det, der er lavet af hel Hvede, men ogsaa dette er langt fra at være tilstrækkeligt. Brod har for lidt og for daarligt Protein. Det mangler Vitamin A og C. Ligeledes de værdifulde Mineraler Kalk og Jern, som begge er saa nodvendige for Helbred og Vækst.

Dersom de Penge, der bliver brugt til hvidt Brod, Kager, Kaffe og Te, blev anvendt til Mælk, Frugt og Grontsager, saa vilde det betyde en stor Forbedring for Familiens Sundhed. Men det Brod, som spises, skulde og burde være hel Hvede. Selv om dette Brod kun er halvt saa stort som det andet, saa er det alligevel Økonomi at anvende dette, for man maa spise dobbelt af det hvide Brod, og selv da kan man ikke blive tilfredsstillet. Derfor er naturlige Fodemidler altid billigere i det lange Lob, for Sygdom er altid en kostbar Affære.

Ingen Kost, der mangler Vitaminer, er okonomisk. Vitamin A findes i Smor, Sild, Mælk og Ost. B findes i helt Korn, Grontsager og Frugt. C findes i gronne Salater, Appelsiner,

Citroner og Tomater. Vitamin D findes i Sommersmør og Torskelever, E i Hvedespirer og F i Gær. Husmødre, som vil tilberede nærende Maaltider, gør vel i at undgaa alle færdiglavede Fødemidler af ukendt Oprindelse og i Stedet for dette købe frisk Mælk, Ost, Smør, Æg, Kød, Fisk, Frugt og Grøntsager.

Der er ogsaa andre Ting at tage Hensyn til. For det første maa Føden »smage godt«. Hvis den er kogt, bør den være frisk og nylavet. Den bør ikke være kogt saa længe, at den taber sin Aroma. For det andet maa der være Variation saa vel for Appetitten som for det legemlige Behov. Uanset hvor god Føden er, er den for ensformig, forfejler den sin Hensigt. For det tredie skulde det at spise være en behagelig Ting. Omgivelserne skulde være saa behagelige som muligt. Mennesket er et selskabeligt Væsen. Hunden afskyr Selskab. Den foretrækker at gnave sit Ben alene. Men ikke saaledes med Mennesket. Behagelige Omgivelser har den allerstørste Indflydelse paa Legemets Velbefindende.

Derfor skulde alle ubehagelige Ting være banlyst fra Familiens Maaltider. Enhver stærk Sindsbevægelse paavirker Appetitten. Nedtrykthed og Træthed er Appetittens værste Fjender. Man skulde aldrig spise, naar man er vred eller overtræt. Om Føden er aldrig saa god, kan den under saadanne Omstændigheder virke som regulær Gift. Ingen Familietrætte skulde tillades ved Maaltiderne. Skal de absolut finde Sted, lad det saa ske paa en anden Tid.

Behagelige Omgivelser, godt Selskab og lyst Humør befordrer Fordøjelsen, medens det modsatte virker meget nedbrydende paa den.

Moralen af alle de foregaaende Lektier er af den største Betydning for alle Mennesker i alle Verdens Lande. Visdomsordet blev givet som en Vejledning for det moderne Israel. Dets Lærdomme blev forkyndt for Menneskene allerede for tre Generationer siden. Men den Ringeagt, der er blevet vist overfor denne Lærdom, er indlysende, endog blandt Kirkens egne Folk. Mennesket behøver en Vejleder for at lære, hvad det skal spise og hvorfor, ellers vilde vor himmelske Fader ikke have givet denne Instrukton.

Spørgsmaal.

1. Hvad siger den moderne Videnskab om den menneskelige Føde? Hvorledes stemmer dette overens med Visdomsordet?

2. Hvad mener De om hvidt Brød?
3. Hvorfor skulde mange Fødemidler spises raa?
4. Hvilken Aand bør der herske ved Familiens Maaltider? Hvorfor?

VORE KVINDELIGE FORFÆDRE.*

Dersom Folket havde været svagt og vaklende, vilde der i disse prøvende Tider have været talrige Anledninger til at blive eftergivende og skødesløse baade i moralsk og social Henseende. Men takket være alle de ædle Kvinder stod den aandelige Tilstand meget højt. De Sidste Dages Hellige har altid holdt meget strengt paa, at der skal være fælles Standard baade for Mænd og Kvinder. De har altid fremhævet Helligheden af Aandens ködelige Tabernakel. Ikke-Mormoner har offentligt afgivet Erklæring om, at der ingen Uretfærdighed var blandt de Sidste Dages Hellige, førend der kom saa mange Udenforstaaende ind iblandt dem.

Præsident John Taylor sagde blandt andet: »Hos os findes der ingen Spillehelveder, ingen Barnemord, ingen Skøger. Vore Kvinder er ikke bange for at blive forurettet af Mændene. Vi tror paa Kvindens Renhed og Dyd, og vi opretholder den. Der findes ikke i Dag et eneste Sted i hele den vide Verden, hvor kvindelig Dyd og Ærbarhed bliver holdt saa højt i Ære som i Staten Utah.«

»Men,« vil nogle sige, »dette var sagt af en »Mormon« — hvad siger de Udenforstaaende om dette?« Vi vil citere lidt af, hvad en engelsk Journalist, Hr. Phil Robinson, siger. Denne Herre rejste til Salt Lake City for at udfinde Sandheden om de Sidste Dages Hellige. Han siger blandt andet: »Vi saa aldrig en beruset »Mormon«. De viste mig al mulig Høflighed og Opmærksomhed, men aldrig blev jeg tilbudt en »Drik«. Der findes mærkelig nok Folk, som uden at have noget personligt Kendskab til dette Folk stempler dem som umoralske og drikfældige Folk. Jeg har haft en enestaaende Anledning til at sætte mig ind i disse Forhold ved personlig Undersøgelse, og jeg har fundet, at »Mormonerne«, som et Samfund, lever et ganske enestaaende rent, moralsk og ædrueligt Liv. . . . .«

Og en af »Mormon«kvinderne selv, Søster Hannah T. King

* Lektie for Kvindeforeningens tredie Møde i November.

siger: »Lad os, Utahs Kvinder, rejse os i Flok og Følge og fortælle .... Kvindens Karakter, saaledes som det var Guds Hensigt, at den skulde være, at Hengivenhed, Trofasthed og Ærbødighed er hendes mest fremtrædende Egenskaber, at Gud er hendes Tilflugt, og hans Tjenere hendes Orakler.... De er eet, i Hjerte, Haand og Hjerne, med Utahs Brødre — at Gud er deres Fader og bedste Ven — at de overgiver hele deres Sag i hans Haand.«

Og sidst siger Isabella Horne: »Der er intet andet Sted paa Jorden, hvor Kvinders Ærbarhed og Dyd er mere respekteret og beskyttet end blandt det Folk, som kaldes »Mormoner«.«

Hvilket trofast og sandt Vidnesbyrd brændte der ikke i disse ædle Sjæle! Og hvor stor vil ikke deres Belønning blive!

Ved Afslutningen af denne Serie Lektier kunde vi standse og spørge os selv: »Har de ført til noget, de Anstrengelser, som de kvindelige Grundlæggere af Kirken har gjort? Har disse tapre Kvinder kæmpet, ofret og givet deres Liv til ingen Nytte?«

Da »Mormon«kvinderne udholdt Forfølgelsernes Trængsler og alle de besværlige Rejser vestover for at grundlægge deres Hjem paa Bjergenes Toppe, var de et frit Folk. De havde et Frihedens Evangelium. Verden har sagt det modsatte, men hvis man spørger dem selv, vil de svare, at de var og er et frit og lykkeligt Folk. De vil fortælle, at i politisk og social Henseende saa vel som indenfor Hjemmets Omraade er de mere fri end nogen andre Kvinder paa Jorden.

Zion har blomstret, som om det blev vandet med Sorgens og Glædens Taarer, og staar i Dag som et straalende Mindesmærke for den Renhed og Retfærdighed, det Mod og den Trofasthed, som blev udvist af de Mænd og Kvinder, som levede før os. Deres Anstrengelser har ikke været forgæves, men lever i Dag i deres trofaste Sønner og Døtre, som bærer deres Vidnesbyrd til Jordens Nationer. Zions Hustruer og Mødre er endnu ærede og frie. De gør alt, hvad de kan, for at udbrede Kristi sande Evangelium paa Jorden. De bringer store Opofrelser for at sende deres Mænd og Sønner og Døtre ud paa Missionsmarken for at forkynde det gengivne Evangeliums herlige Sandheder. En af disse Missionærer, Søn af en ædel, selvopofrende Moder, tilegner hende denne Serie af Lektier som en ringe Tribut til Zions Mødre.

Spørgsmaal.

1. Hvad er Deres Opfattelse af den sociale og moralske Tilstand hos de Hellige under de forste Aar? Hvad kan De sige om det samme i de forlobne 100 Aar og i Dag?
2. Hvorfor var Zions Modre Patrioter?
3. Sammenlign deres Frihed som et Medlem af denne Kirke med den Frihed, andre har.
4. Hvilke Velsignelser nyder vi i Dag som et Resultat af Pioner-Kvindernes Arbejde?
5. Læs eller syng: »O min Fader«. Hvem skrev den? Hvilken opsigtvækkende Lærdom indeholder denne Salme?
6. Hvilke Følelser vækker denne Salme hos Dem?

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING

Valgsproget 1930.

Vi stræber efter en større Paaskønnelse af vor Jubilæumsaar ved at søge efter andres gode Sider.

KREDSLÆRERINDERNES LEKTIE FOR NOVEMBER.

Oprigtighed.

Verden trænger til oprigtige Mennesker. Vor Kirke trænger til oprigtige Medlemmer. Sand Oprigtighed opvejer mange Svagheder. Hvor tit ser man ikke, at de dygtigste og mest begavede Talere ikke formaar at fængsle sine Tilhorere tiltrods for al Veltalenhed, medens andre, som ikke en Gang kan beherske Sproget rigtigt, kan gore et meget dybt Indtryk? Hvad er Hemmeligheden? Jo, den sidste kan maaske besidde den Oprigtighed, som den første muligvis mangler.

Den oprigtige vil altid komme længst. Herren ser en oprigtig Sjæls Længsel og Sogen og vil ogsaa tilfredsstille den. Den oprigtige vil faa alle Menneskers Tillid. En Sidste Dages Hellig bor fremfor alle andre være et oprigtigt Menneske. Lad os sky al Falskhed, Uærlighed og Hykleri. Lad os være oprigtige i vor Stræben efter at gore det gode. Lad os være oprigtige Borgere af Samfundet og oprigtige Medlemmer af vor Kirke.

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR NOVEMBER.

Den ellevte Trosartikel:

»Vi fordrer Ret til at dyrke Gud den Almægtige i Overensstemmelse med vor egen Samvittigheds Bydende og indrommer alle Mennesker den samme Rettighed. Lad dem tilbede hvad som helst, hvor som helst og paa hvilken som helst Maade, de behager.«

Vort Evangelium er et fuldkomment Evangelium. Et af Principperne i dette fuldkomne Evangelium er Handlefrihed. Ethvert Menneske har Ret til at folge sin egen Samvittighed. Der er intet Omraade, hvor der er blevet udvist saa megen Intolerance som paa Religionens. Og der er intet Samfund, som er blevet mere forfulgt paa Grund af sin Religion, end de Sidste Dages Hellige. Men netop dette Folk tror paa en uindskrænket Religionsfrihed, saaledes som ogsaa den Hellige Skrift lærer. Vi har ingen som helst Ret til at diktere andre Menneskers Samvittighed. Vi fordrer Ret til at følge vor egen Samvittighed. Lad os aldrig glemme, at alle andre Mennesker har den samme Ret.

LAD OS PRÆDIKE EVANGELIET.

Tale holdt i København af Ældste Arthur Winter.

Mit Hjerte er blevet rort ved den smukke Musik, vi netop har hort. I har Grund til være taknemlige for det udmærkede Sangkor, I har. Hvis I onsker at aabne Himmelens Dore, lad eders Sang stige op til Gud. Dersom vi er trofaste, vil Tiden komme, da vi alle kan faa det Privilegium at omringe Guds Trone og synge Lovsange til ham.

Jeg er meget glad over at have Anledning til at modes med de Hellige i Kobenhavn. Det danske Folk har ydet storre Bidrag til Kirken end de fleste andre Nationer. I Zions Land finder vi, at det danske Folk har været og fremdeles er med til at opbygge Zion. Jeg har lært mange Danskere at kende. Jeg var en personlig Ven af Anthon H. Lund. Han var en af de mest afholdte Mænd, jeg har kendt, og han var forste

Raadgiver til Kirkens Præsident. Jeg havde det Privilegium for 11 Aar siden at ledsage ham til Hawaii, da Templet i Honolulu blev indviet i 1919. Paa denne Tur lærte jeg mere og mere at sætte Pris paa ham, og indtil hans Dødsdag var han en af mine bedste Venner. Jeg har stor Agtelse for hans Familie — jeg er meget godt bekendt med dem alle. En af hans Sønner præsiderer nu over den britiske Mission, og jeg glæder mig til at møde ham.

Jeg har ikke Tid til at holde nogen lang Tale. Jeg ønsker kun at bære mit Vidnesbyrd for eder efter en Erfaring af 50 Aar i Kirken. Da jeg var Dreng, sluttede jeg mig til Kirken og var Medlem af en Gren, som var meget mindre end denne. Fra den Dag indtil nu har jeg aldrig oplevet den Dag, da jeg har tvivlet paa Sandheden af Evangeliet. Eftersom Aarene er gaaet, har jeg modtaget Vidnesbyrd efter Vidnesbyrd. Jeg har mange Gange hørt Tungemaalsgaven og Profetiens Gave. Jeg har set de syge blive helbredet. Jeg har set alle Evangeliets Gaver bekræftet. Jeg ønsker at sige, at det stærkeste Vidnesbyrd kommer igennem den Helligaand. Dersom I har været døbt i Vand og har været døbt med den Helligaand og Ild, véd I, uden Skygge af Tvivl, at dette er Herrens Værk. Jeg ser ind i eders Ansigter, og jeg ser mange Folk, som jeg er sikker paa har dette Vidnesbyrd. I behøver ikke at stole paa nogen Mands Ord. I har selv været nær til Gud, og I véd for eder selv, at dette er sandt. Det spiller ingen Rolle, hvad denne eller hin Mand gør, I staar paa eders egen Grundvold, og det er det eneste sikre for en Sidste Dages Hellig. Naar Vanskelighederne kommer, véd I for eder selv, at dette er Herrens Værk, og da skal I ikke svækkes. Det er denne Slags Vidnesbyrd, vi modtager fra Herren, og har I modtaget dette Vidnesbyrd, behøver I ikke at nære et Øjebliks Bekymring. I er lige saa berettiget til dette Vidnesbyrd eller denne Kundskab om Gud som nogen som helst i Zion, og naar I har modtaget dette Vidnesbyrd, er det eders Pligt at gøre det kendt til Verden. Ansvaret for at gøre dette kendt til eders Medmennesker hviler paa eder. Naar I har advaret dem, er I fritaget for dette Ansvar, og hvis I ikke gør dette, vil Herren holde eder ansvarlige. Denne Gren her er, ligesom et Ward i Zion, rigtig organiseret og istand til at udføre Arbejdet her. Medlemmerne her i denne Gren er ligesaa skikkede til at udføre dette Arbejde som nogen som helst anden, og naar I prædiker for eders Naboer, vil disse Missionærer

faa Anledning til at gaa ud og forkynde Evangeliet til andre. Dersom I vil gøre dette, vil I føle en stor Glæde. Der kan ingen større Glæde være end den at bringe Evangeliet til andre. I er i Mesterens Tjeneste. Særlig opfordrer jeg Præstedømmet i denne Gren til at sørge for, at dette Arbejde bliver udført her.

Kirkens Præsidentskab og den præsiderende Biskops Raad er meget interesseret i denne Missionsmark, og vi bringer eder Hilsener fra dem. De haaber at se eder gøre Fremgang i denne Gren, ligesaa vel som i noget Ward i Zion, og vi udtrykker deres Haab, at I, naar eders nye Kirke er færdig, vil være istand til at fylde den, og at de Penge, der er anvendt til den, maa være vel anvendt. Kirken har gjort en vidunderlig Ting for eder Hellige her i København ved at skaffe Midler tilveje til denne nye Bygning. Jeg véd tilfældigvis, hvad der gøres i alle Kirkens Grene, og hvis dette var et af Zions Ward, vilde der blive forventet, at I skulde betale mindst Halvparten af, hvad denne Bygning koster. Det maa vi gøre hjemme. Vi betaler vor Tiende, vi betaler vort Fasteoffer, og i Tillæg til dette betaler vi Halvparten af vore Mødehuse, naar de bygges. Dette gør vi i et Ward i Zion. I vil ikke lade et Ward overgaa eder, vil I vel?

Tiden er for kort vil at sige noget mere — Herren velsigne eder, Amen.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af HOLGER M. LARSEN,
Priorvej 12 — København F.

Trykt hos F. E. Bording.